સદ્‌ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજ રચિત

અમૃત વાણી

: પ્રકાશક :

સત્પંથ પ્રકાશન સમિતિ

પ્રેરણાપીઠ-પીરાણા, તા. દસક્રોઈ, જી. અમદાવાદ - ૩૮૨૪૨૫

સદ્‌ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજ રચિત

અમૃત વાણી

: પ્રકાશક :

સત્‌પંથ પ્રકાશન સમિતિ

પ્રેરણાપીઠ-પીરાણા, તા. દસક્રોઈ, જી. અમદાવાદ - ૩૮૨૪૨૫

સદાય આશીર્વાદ રહે છે આપના.

પ.પૂ. પ્રેરણાપીઠાધીશ્વર જગદ્ગુરુ સત્પંથાચાર્ય

શ્રી નાનકદાસજી મહારાજ

પ્રેરણાપીઠ-પીરાણા.

સદ્ગુરુશ્રી ઈમામશાહ મહારાજ રચિત

"અમૃતવાણી"

(સદ્ગુરુ ઉપદેશ)

પ્રકાશક

સત્પંથ પ્રકાશન સમિતિ

સત્પંથ પ્રેરણાપીઠ પીરાણા

તા. દસક્રોઈ, જિ. અમદાવાદ - ૩૮૨૪૨૫

પ્રકાશક : સત્પંથ પ્રકાશન સમિતિ,
સત્પંથ પ્રેરણાપીઠ - પીરાણા
તા. દસક્રોઈ, જી. અમદાવાદ-૩૮૨૪૨૫
ફોન : (૦૨૭૧૮) ૨૮૮૨૨૭, ૨૮૮૨૨૯, ૨૮૮૮૧૨

અમૃતવાણી (સદ્‌ગુરુ ઉપદેશ)

પ્રથમ આવૃત્તિ : સંવત ૨૦૬૦, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૪
બીજી આવૃત્તિ : સંવત ૨૦૬૮, જૂન - ૨૦૧૨
ત્રીજી આવૃત્તિ : સંવત ૨૦૭૪, નવેમ્બર - ૨૦૧૭

પ્રત : ૧૦૦૦

મૂલ્ય :

મુદ્રક : સનસાઈન પ્રિન્ટર
બી-૫-૬-૧૦, રવિ એસ્ટેટ,
રૂસ્તમ મિલ કંપાઉન્ડ, દૂધેશ્વર, અમદાવાદ.

અનુક્રમણિકા

પ્રસ્તાવના

સદ્ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજે ઉપદેશમાં કહ્યું છે; "મુખે જપતાં પીયુ ન મિલે, એ તો શિર કે સાટે હોય." તેમાં ભક્તિ કરવા માટે ભક્તને ચાર વાણી બતાવી છે. પરા, પશ્યંતી, મધ્યમા અને વૈખરી. પરા વાણીનું સ્થાન નાભીમાં, પશ્યંતીનું સ્થાન હૃદયમાં, મધ્યમાનું સ્થાન કંઠમાં અને વૈખરીનું સ્થાન હોઠમાં બતાવ્યું છે. તેમજ પાંચ કર્મેન્દ્રિય, પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય ચાર અંતઃકરણ અને ચૌદ ઇંદ્રિય દ્વારા આ હૃદયગ્રંથિ મલિન થાય છે. મન, વચન, કર્મ દ્વારા હૃદય ગ્રંથિમાં જડતા આવે છે. અહંતા, મમતા અને ઈર્ષા એ મનના ગુણો છે. જૂઠ, નિંદા અને કઠોરતા એ વાણીના ગુણો છે. ચોરી, જારી, હિંસા એ શરીરના ગુણ છે. તો આવા નઠારા દુર્ગુણોથી બચવા માટે અને હૃદયને પવિત્ર નિર્મળ કરવા માટે સદ્ગુરુએ કહ્યું છે કે :

"તીર્થ ત્રિવેણીમાં નાહીયે, જપીએ અજંપા જાપ,
પાંચે પવિત્ર કીજીયે, તો કુળનાં જાવે પાપ."

ઇંગલા, પિંગલા અને સુક્ષ્મણા. આ ત્રિવેણી તીર્થ કહ્યાં છે, મોહ માયાના બંધનમાંથી છૂટવા માટે આ ત્રિવેણી સ્નાન બતાવ્યું છે. બગ અને હંસ, સોનું અને પિત્તળ, કાચ અને મોતીના દૃષ્ટાંતો આપી આપણને હંસવૃત્તિ ધારણ કરી જગતમાં દુર્ગુણો દૂર કરી સદ્ગુણો ગ્રહણ કરી જીવન જીવવા માટે સદ્ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજે આ "અમૃતવાણી" નામના ગ્રંથમાં આપણને ઉપદેશ આપેલો છે.

- સંપાદકશ્રી

શ્રી સદ્‌ગુરુ ઉપદેશ

“અમૃતવાણી”

સદ્‌ગોર કહે રે; પિયુ પિયુ સબ કોઈ કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોઈ રે,
મુખે જપંતાં પિયુ ના મિલે,
એ તો શિર કે સાટે હોએ રે... (૧)
સદ્‌ગોર કહે રે; શિરનાં સાટાં તે કરે,
જે રહેણી જગાવે આપ રે,
જીવ લગાવે અજંપા જાપ શું,
તો સાચા સરજન પાસ રે... (૨)
સદ્‌ગોર કહે રે; પિયુ પિયુ જીવ જંત કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોઈએ રે,
જીભે જપંતા પિયુ જો મિલે,
તો બગ જ હંસા હોય રે... (૩)
સદ્‌ગોર કહે રે; બગ હંસાનો પઠંતરો,
અને દીસે તે એક જ રંગ રે,
બગ ચરે મીન માનીયા,
હંસા ચરે રે રતન રે... (૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; કાચ રતનનો પઠંતરો,
અને કસતાં તે પાઈએ ભાત રે,
કાચ માંયે તો વિષ ભર્યા,
ભાઈ રતને અજવાળી રાત રે... (૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; સુગરા નુગરાનો પઠંતરો,
સબ સૂરત એક સમાન રે,
નુગરા તો ચાહે દામકુ,
સુગરા લેવે હરિકા નામ રે... (૬)

સદ્‌ગોર કહે રે; નામ લીધામાં અંતર ઘણા,
જે પ્રેમસુ પ્રીત ના લાએ રે,
ધૂળ ઉપર જેમ લીપણા,
જેમ ફૂટા માદલ બજાએ રે... (૭)

સદ્‌ગોર કહે રે; પ્રેમ ભક્તિ તેને હૃદયે વસે,
જે અંતર લેહ લગાયે રે,
શ્વાસો ઉશ્વાસો જાપ જપીએ,
જેમ કાને સુરતા નવ જાએ રે... (૮)

સદ્ગોર કહે રે; જેમાં ભાવ પ્રગટ્યા,
તેનાથી ગફલત હોવે દૂર રે,
ત્યાં અંધારા કયા કરે ?
જ્યાં સરજન, કેરાં તેજ રે... (૯)

સદ્ગોર કહે રે; બ્રહ્મ પ્રકાશે મંદિર રચીયાં,
અને બ્રહ્મ પ્રકાશે રચ્યો આસમાન રે,
બ્રહ્મ માંહેથી બ્રહ્મ પ્રગટ્યા,
તેનું સદ્ગોર બ્રહ્મા નામ રે... (૧૦)

સદ્ગોર કહે રે; નવ લાખ વાતું ભાંખીયું,
એ તો નર નારાયણ દેવ રે,
તો લખ્યું છે વેદવાણીમાં,
એ તો વર્તમાનો હોય રે... (૧૧)

સદ્ગોર કહે રે; અમે આવ્યા એહ લોકથી,
દસો આસમાન જોઈ રે,
માયા રંગ ભોગ ત્યાં બહુ રમે,
પણ પ્રેમ થોડામાં હોએ રે... (૧૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; ભાગ્ય વડા તે લોકના,
જેણે કીધાં તપ, તીર્થ, વ્રત દાન રે,
સ્વર્ગ ભોગવી તે અવતાર્યા,
જેણે ન જાણ્યા નારાયણ નામ રે... (૧૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; ભ્રમણા એ જગ વહી રહ્યો,
અને ભટકતાં ભૂલ્યાં એહ રે,
જેને સાચા સદ્‌ગોર ના ભેટીયા,
તે કેમ કરી અમર થાએ રે ?... (૧૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; સોના રૂપા માંહે સાચ હૈ,
અને દીજે અગન કેરી કસ રે,
વિના રસાયણ ગાળીયે,
તો કેમ કરી હોએ રસ રે... (૧૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગુરુ કે શિર ગાંઠડી,
અને સેવક કે શિર ભાર રે,
લોહા જો નાવે બેસીએ ?
તો કેમ ઊતરીયે પાર રે ?... (૧૬)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગુરુ અંધા તેના ચેલા અંધા,
અને દોએ ના જાણે જ્ઞાન રે,
આપ મુરાદી નો મન હઠી,
તે તો મુએ ન પામે મોક્ષ રે... (૧૭)

સદ્‌ગોર કહે રે; જૂઠા મરણા સબ જગ મરે,
અનો સાચા ન મરે કોઈ રે,
ગુરુ જ્ઞાનો વેદ્યા જે મરે,
તેને જન્મ મરણ નવ હોએ રે... (૧૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; સંસાર સાગર મોહજાળ છે,
અને શિર પર ભરીયેલ ભાર રે,
જો સત્યકી નાવે બેસીયે,
તો સદ્‌ગોર ઉતારે પાર રે... (૧૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; નાવ કીજે હરિના નામની,
અને સાચા તે ભરીયે ભાર રે,
પવન ચાલે જો પ્રેમ કા,
તો સદ્‌ગોર ઉતારે પાર રે... (૨૦)

સદ્ગોર કહે રે; ભોળાવે જીવ તું ભૂલિયો,
સદ્ગોર દૂજા મત જાણ રે,
જીવ પિંડના છે ધણી,
જેણે નિપાવી ચારે ખાણ રે... (૨૧)

સદ્ગોર કહે રે; ચારે ખાણે જીવ તું આવીયો,
અને ભમ્યો તે બહુ અપાર રે,
પૂર્વે પૂન્ય તો પોતા તણા,
જે પામ્યો મનુષ્ય અવતાર રે... (૨૨)

સદ્ગોર કહે રે; મનુષ્ય દેહ પામ્યો તો કયા પાયા,
અને ના જાણ્યા મુક્તિના ભેદ રે,
માણેક મોટા તો કયા હુઆ,
જેને અંતર ન પડીયા છેદ રે... (૨૩)

સદ્ગોર કહે રે; મનુષ્ય દેહી તો દુર્લભ છે,
તે તો નહિ આવે વારંવાર રે,
પાત્ર પિછાણી પરિબ્રહ્મ પૂજીએ,
તો કુળનો હોય નિસ્તાર રે... (૨૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; કાળ સીંચાણો તારે શિર ભમે,
અને મત કાંઈ બાંધો આશ રે,
દમે દમે હરિનો જપીએ,
જેમ રવિ ઉગો પ્રકાશ રે... (૨૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; રવિ ઊગે અજવાળાં થાય,
અને રેણીએ તે હોએ દૂર રે,
નવ ખંડ માંહે દેવ પ્રકાશીયા,
જેમ પ્રભાતે ઊગ્યા સૂર રે... (૨૬)

સદ્‌ગોર કહે રે; રવિ ઊગ્યા ને સર્વે દિન કહે,
અને રેણીએ ના કહેવે કોઈ રે,
એમ સદ્‌ગુરુ થકી જીવને મોક્ષ છે,
અવરથી મોક્ષ ન હોય રે... (૨૭)

સદ્‌ગોર કહે રે; અમે આવ્યા બ્રહ્મ ઉદ્દેશથી,
અને લાવ્યા મુક્તિનો ભેદ રે,
જેને બ્રહ્મ સદ્‌ગુરુ ભેટીયા,
તો અમર હુઆ તતખેવ રે... (૨૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; પ્રત્યક્ષ જુઓ ને પારખું,
જો સાચે મનો પત આચે રે,
લોહા પારસા જો મિલે,
તો પલમાં કંચન થાચે રે... (૨૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; ઈચળ ભમરીનો પઠંતરો,
અનો લઈ મંદિરમાં જાએ રે,
ભમરીનો ચટકો ઈચળ સહે,
તો આપ સમાન થાચે રે... (૩૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગંગા તે આવ્યાં બ્રહ્મ ઉદ્દેશથી,
અને લાગ્યાં તે વિષ્ણુને ચરણ રે,
અનોક નદીયું આવી મલે,
તે સર્વ હોવે ગંગા વર્ણ રે... (૩૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગત્ ગંગા, તે તીરથ બહુ ફળે,
એ તીર્થે હોય સદ્‌ગોર દેવ રે,
એ પ્રવાહ થકી અળગા રહ્યા,
તે કેવાએ નદીયું કેરા નીર રે... (૩૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; ભૂત ભક્તિ સબ જગ કરે,
તે તો પડીયા મોટે ફેર રે,
જંગલે જીવ અનંત વસે,
તેને કોણ બતાવે શહેર રે... (૩૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; જંગલે જીવ ભૂલો પડીયો,
તો કોને જઈ પૂછે રાહ રે ?
એ મહાવનમાં ભોમીયો મળે,
તો તે ઠેકાણાં બતાએ રે... (૩૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; સંસાર સૂનો જગ અંધો,
અનો સૂનેસૂન પૂજાએ રે,
જો પાવૈયાનો પાનો ચડે,
તો તે જીવ અમર થાએ રે... (૩૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; સાચા જૂઠાનાં પારખાં,
અને પારખો તે પરખણહાર રે,
મોતી જો ભાંગ્યું વીંધતાં,
તેનું મૂલ નહિ લગાર રે... (૩૬)

સદ્ગોર કહે રે; સાચાને શિર ચડાવીએ,
અને કહીયે તે અંતરની વાત રે,
જૂઠાનો કોઈ પૂછે નહિ,
જેને ન જડી સદ્ગોરની વાટ રે... (૩૭)

સદ્ગોર કહે રે; જૂઠાને જગ નમશે,
અનો સાચાનો મારે લાત રે,
પણ જૂઠે જૂઠા જો આવી મિલે,
ત્યાં બોલે તે પાંચ ને સાત રે... (૩૮)

સદ્ગોર કહે રે; સભા સોહાતું સર્વ બોલે,
કોઈ ન બોલે સત્ય ધર્મ રે,
આપ વખાણે પર નિંદા કરે,
ભાઈ તેના શિરે પાપ કરમ રે.. (૩૯)

સદ્ગોર કહે રે; પાપ કરમ તે સર્વે ઊતરે,
ના ઊતરે પર નિંદાને આળ રે,
પરસ્ત્રીગમન ના ઊતારે,
ના ઊતરે આપ હત્યાને બાળ રે... (૪૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; પાંચ હત્યા તો પાપીણી,
જે શિર બોસી જાએ રે,
તે નિત્ય નિત્ય જઈ ગત્‌માં મળે,
તો એ જીવ પાવન ન થાએ રે... (૪૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; તપ તીર્થ વ્રત, યજ્ઞ કરે,
અને દેવે બહુ ભૂમિનાં દાન રે,
તોએ પાપ કર્મ ન એવાં ઊતરે,
ભલે કરે ગંગામાં સ્નાન રે... (૪૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; પાંચ હત્યા તે પાપીણી,
અને લખી હોય જો લલાટ રે,
ફાટે પણ એ ફીટે નહિ,
એ તો ભોગવી છૂટાએ રે... (૪૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; અધોગતિએ જીવ અવતર્યો,
અને પડીયો તે ચારે ખાણ રે,
અધૂરેથી જો ઇંડ ગળે,
તે ઊગ્યા શું જાણે ભાણ રે... (૪૪)

સદ્ગોર કહે રે; જન્મ અંધો તે જીવ રહ્યો,
તેની જ્યોત ગઈ બુઝાઈ રે,
પાપી પરિબ્રહ્મ પેખે નહિ,
તે શું જાણે શરણા શરણ રે ?... (૪૫)

સદ્ગોર કહે રે; સહસ્ત્ર પચાસ તેં ભોગવ્યા,
અને પામ્યા તે મનુષ્યા દેહ રે,
સત્ય વાત નહિ તેને શિર લગી,
જેમ ઉનાળે ઊઠ્યા મેઘ રે... (૪૬)

સદ્ગોર કહે રે; નગરે નીર ખળખળ્યાં,
જઈ ભળીયાં જમના ગંગ રે,
પાપી પાવન એણી પેરે થાએ,
જો માંડે હરિ શું રંગ રે... (૪૭)

સદ્ગોર કહે રે; રંગ રે જેસા પતંગ કા,
અને તેસા દુનિયા કા રંગ રે,
કમલ રંગ ભેદે નહિ,
તેનો સર્વ દીશે કઢંગ રે... (૪૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; જૂઠાં બાનાં તે પહેરે બાપડે,
અને જગમાં દેખાવે મહંત રે,
ખાએ પીએ પિંડ પોષે આપણું,
પણ ન કરે જીવોની ચિંત રે... (૪૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; સત્ય કા બાનાં પહેરીએ,
અને અંતર લેહ લગાએ રે,
શ્વાસા, ઉશ્વાસો આરાધીયે,
જેમ કાને સુરતા ના જાએ રે... (૫૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; આપ સમાન સાચશું,
અને સત્યકા કરો શણગાર રે,
નયણે કાજલ સાચા સ્નેહકા,
પિયુ કો કરો ગલેકા હાર રે... (૫૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; શૂરા હોય તે શિર દેવે,
અને દેવે સામાકું ઘાએ રે,
જીવ ના રાખે આપણા,
પછે મુએ નિવેડા થાએ રે... (૫૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; મુઆ તે જેનાં મન મુઆં,
અને ધરતી સમાન આપ રે,
આ પાંચે તત્ત્વકા પૂતલા,
એ તો જપે અજંપા જાપ રે... (૫૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; જગ સારા નિર્ધન જોયા,
ધનાવંતા ના દેખું કોઈ રે,
ધનાવંતા નર તો કહીએ,
જેની પ્રીત પિયુ સે હોય રે... (૫૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; સો ધન સંચો આપ રે,
જેમાં કોઈ ન ઘાલે હાથ રે,
જનામ મરણ ગંજે નહિ,
પછી મૂએ તે આવે સાથ રે... (૫૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; અમી પીધે વિષ ઊતરે,
જળ પીધે તરસ બુઝાયે રે,
ભોજન લીધે જેમ ક્ષુધા ભાગે,
તેમ હરિ નામે પાતક જાએ રે... (૫૬)

સદ્ગોર કહે રે; જૂઠી બાતો સબ છાંડીએ,
અને જીવ માંહે તે લાવો સાચ રે,
જનમ ગુમાવો પ્રેમશું,
તો પામો આપણા પિવ રે... (૫૭)

સદ્ગોર કહે રે; પિયુ પિયુ સબ કોઈ કરે,
બોલે જેમ મુખ વાતા રે,
પિયુ પિયુ જીવજંતા કરે,
પણ કોઈ ના જાણે ભેદ રે... (૫૮)

સદ્ગોર કહે રે; ભેદ શાસ્ત્રકા સો બુઝે,
જે કોઈ ચાલે સત્ સાર રે,
સો ઘર પોતા આપણા,
સો કદી ના આવે ફેર રે... (૫૯)

સદ્ગોર કહે રે; પ્રેમ પિયાસી મન વસે,
જો મન માંહી કીજે નેહ રે,
દુનિયા દુરીજન દાખવે,
તો જલ બલ હોવે ખેહ રે... (૬૦)

સદ્ગોર કહે રે; પ્રિત પિયુની દોહ્યલી,
પ્રેમે શું પડીયા સોળ રે,
કનક કસોટી જો આપ કરો,
તો પામો અમૂલ્ય મૂલ રે...(૬૧)

સદ્ગોર કહે રે; મૂલ પાયા સો માણેક ભયા,
જેને લાગ્યા કલેજે બાણ રે,
વજ્જર વિંઝયા લાગો નાહિ,
તે તો પર્વત કેરા પાણ રે...(૬૨)

સદ્ગોર કહે રે; પાણ પ્રબોધ્યા ગુણ કરે,
એથી વિપરીત નુગરા જાણ રે,
રણમે ન આવે ટૂંકડા,
જેમ ગુણ વિનાના બાણ રે...(૬૩)

સદ્ગોર કહે રે; ગોર બ્રહ્માજી એમ બોલીયા,
એ તો સમજે તે સાચા કોઈ રે,
અઢી તો અક્ષર પ્રેમના,
ભાઈ પઢે સો પંડિત હોય રે...(૬૪)

સદ્ગોર કહે રે; પંડિત પડીયા બહોત ફેર રે,
અને સાચા ના લીઆ સેર રે,
જેમ બાહુત રાસ્તો દોડીએ,
તોમ પડીએ મોટે ફેર રે... (૬૫)

સદ્ગોર કહે રે; ફેરે પડે ઉનકી ફુટીયાં,
મંદિર માંહે કયા જોએ રે ?
નવ સ્વામી તે ખેલે પ્રગટ્યા,
દશમા તણો મરમ ના સૂઝે કોએ રે... (૬૬)

સદ્ગોર કહે રે; રૂપ હમારા અટપટા,
જગત પરખી ન શકે કોઈ રે,
ગુણવંતા ગુણ સાંખીએ,
જેની મુએ કીર્તિ લખાયે રે... (૬૭)

સદ્ગોર કહે રે; વેશભૂષા તે સારા જગ કરે,
અને ક્રિયા પ્રગટ દિખાએ રે,
જીભું જપતાં પિયુ ના મિલે,
સો મંદિર પિયુ ના પાએ રે... (૬૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; પિયુ પિયુ કરતાં પિયુ ના મલે,
શિર ઉપર ભરીયા ભાર રે,
સો મન ખેલે મોકળા,
જેમ ભાંગી નાવે ન ઉતરે પાર રે... (૬૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગુરુ જ્ઞાની જગમાં બહોત કહાવે,
એ પાવે ચરણામૃત આપ રે,
તો મર્મ ના જાણે મોક્ષ કા,
એ તો અદકા કરના પાપ રે... (૭૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; પાપ પ્રજાલીને લોઢીએ,
જો તનના ટુકડા હોએ રે,
જો દમ ઊઠે નાભીથી,
સો દમ ના બુઝે કોઈ રે... (૭૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; દમે દમે હરિને જપીએ,
અવર ચિત્ત ના લાએ રે,
ન પિયુ પઠંતારો રતી રહે,
જેમ સાયર લહેર સમાયે રે... (૭૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; જિકર લાવે જીવડા,
જો રહેણી આવે હાથ રે,
જો દમ ઊઠે નાભીથી,
જ્યું પિયું શું કરની બાત રે... (૭૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; ઉજ્જડ ધામ ફીર બસે,
અને નિર્ધનીયા ધનિક હોય રે,
એક અચંબા એ દેખીયા,
ભાઈ મુઆ ના જીવતા હોય રે... (૭૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; સૂન પૂજીને શું કરો ?
તમે જાગતી જ્યોતને ધાઓ રે,
પ્રતિત ના આવે જ્યાં લગી,
તબ લગી ચોરાસી ફેરા ખાઓ રે... (૭૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; વાતે વડા ન હોઈએ,
કર માળા મુખ નામ રે,
સાચ વિના જે જપણા,
જેમ ઉજ્જડ ખેડા ધામ રે... (૭૬)

સદ્ગોર કહે રે; સતીયા સતીયા સબ કહાવે,
પણ સતીયા તે વીરલા કોઈ રે,
સબ જગ સુએ ને આપ જાગે,
તેને જીકરે દર્શન હોય રે... (૭૭)

સદ્ગોર કહે રે; અડસઠ તીર્થમેં ગયા,
અને જોયા તે દેવ અનંત રે,
જેને પ્રતીત નહિ પોતા તણી,
એ પૂજારીને પાનોં પડંત રે... (૭૮)

સદ્ગોર કહે રે; સબ તીર્થમેં ઢૂંઢીયા,
કાંઈ પાણી કાંઈ પાસાણ રે,
ઉજ્જડ ઘર કા પરોણલા,
સો કૈસા પાવે માન રે... (૭૯)

સદ્ગોર કહે રે; ઘર ઉપર જો દીવડા,
પણ માંહે અંધારી રાત રે,
ફોગટ ધોણા બાહારકા,
એથી હૃદય પવિત્ર ન થાય રે... (૮૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગંગા જમના સરસ્વતી,
અને નાહીએ ગયા પ્રયાગ રે,
જો અંતર દાગ ના ઉખડે,
તો ભવનાં મટે નહિ પાપ રે... (૮૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; તીર્થ ત્રિવેણીમાં નાહીએ,
અને જપીએ અજંપા જાપ રે,
જો પાંચે પવિત્ર કીજીએ,
તો કુળના જાય પાપ રે... (૮૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; પર નિંદા તે ઘર નિંદા થશે,
જો કરો અસત્ વાત રે,
નરકે પડે જીવ આપણા,
હોય એકોતેરસો સંગાથ રે... (૮૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; જીભે જૂઠા ન બોલીએ,
દિલ ભીતર રાખીએ ઠામ રે,
દયા સરીખા કોઈ મિત્ર નહિ,
અંત કાળે નારાયણ નામ રે... (૮૪)

સદ્ગોર કહે રે; પૂર્ણ પ્રીત ત્યાં પિયુ વસે,
પણ વણ પ્રીતે તો દૂર રે,
જેમ જળ મધ્યે કમળ છે,
તો અંગ ના ભેદે કોઈ રે...(૮૫)

સદ્ગોર કહે રે; ઘટમાં તીર્થ સન્મુખા,
અનો ઘટમાં ધર્મ દ્વાર રે,
જો ઘટમાં દેવળ પૂજીએ,
તો તો ઘટમાં જ મોક્ષ દેખાય રે... (૮૬)

સદ્ગોર કહે રે; ભાલા તો વાગે ભાવના,
અને પડે સૌ પ્રેમ કે ઘાવ રે,
પીડા જો જાગો પિયુ શું,
તેને રેણીએ નિંદ ના આય રે... (૮૭)

સદ્ગોર કહે રે; નિંદ બિચારી શું કરે,
પણ હૈયા જો હોવે હાથ રે,
પિયુ પિયુ કરતાં રેણી જાગે,
ભાઈ પીછે તો હોય પ્રભાત રે... (૮૮)

સદ્ગોર કહે રે; પ્રભાતે રવિ ઊગ્યા,
તે નવ ખંડે હુઆ પ્રકાશ રે,
જયાં જોઈએ ત્યાં તોટલો,
એમ અંતર પિયુજી કે પાસ રે... (૮૯)

સદ્ગોર કહે રે; સોના વેચી સાજન લીજીએ,
હોય મોતી જો કેરે મૂલ રે,
તો સાજનનો કેમ છોડીએ,
ભાઈ લોકો તે કેરે બોલ રે... (૯૦)

સદ્ગોર કહે રે; સ્વામી તો બોલે બોલ લીજીએ,
હોએ અંતર પિયુની પિછાણ રે,
શિર કે સાટે જો હરિ મિલે,
તોય મોઘેરા મત જાણો રે... (૯૧)

સદ્ગોર કહે રે; શિર કે સાટે લીજીએ,
જો હરિ વેચાતા હોય હાટ રે,
ક્ષોણું વિલંબા ના કીજીએ,
શિર હાથુ તે દીજે કાટ રે... (૯૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; પ્રેમ વાડીએ ન નિપજે,
અને પ્રેમ હાટડીએ ન વેચાય રે,
પ્રેમ તો હૈયેથી ઊપજે,
એ તો હૈયડાં કોરી કોરી ખાય રે... (૯૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; પ્રેમ રસ અતિ મીઠડા,
એને દેખે જો કોઈ ચાખ રે,
સ્વામી જો પાવે શિર લગી,
ત્યારે હૈડાં તે દેવે સાખ રે.... (૯૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; હરિ રસ જેણે ચાખીયા,
એ અવર રસ મુખે ન લાએ રે,
પ્રેમે મસ્ત તે તો માંહે રહે,
તે તો હરિ રસ બેઠા ખાએ રે... (૯૫)

સદ્‌ગોર કહે રે; મુજ વિરહણીને પિયુ મળે,
કાંઈ દાગ દીયો નવ જાયે રે,
માંસ ગળી ગળી ભોંય પડે,
ભાઈ પિંજર દેહી ગળાએ રે... (૯૬)

સદ્ગોર કહે રે; સતીથી સોહ કર્યું રહી,
ન જલી પિયુ કેરી લાયે રે,
જા જા રે મુઈ ઘેલડી,
તું જે પ્રેમે લાજ ના આયે રે... (૯૭)

સદ્ગોર કહે રે; મુખે જપે પિયુનું નામ રે,
પણ હૃદયે પ્રેમ ન હોય રે,
સદ્ગુરુ બિચારા ક્યા કરે,
જેને શબ્દ ન લાગા કોઈ રે... (૯૮)

સદ્ગોર કહે રે; લીલા તે ગૈવર છાઈ રહ્યા,
એ તો પાણી તેણે સ્નેહ રે,
સુકા વૃક્ષ બિચારા ક્યા કરે ?
જો અખંડ વર્ષે મેહ રે... (૯૯)

સદ્ગોર કહે રે; ઉગો તેનો વંદીયે,
હોય વારો તેની આણ રે,
કાલે તો ભોજન જે જમ્યા,
તેના આજ તો કેવાં વખાણ રે... (૧૦૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; ભૂલાવે જીવ વહી રહ્યો,
અને ભૂલ્યો તે મોહ જાળ રે,
ચોરાસી ફેરે જીવ તું આવીયો !
તોએ ન માર્યા પાંચે કાળ રે... (૧૦૧)

સદ્‌ગોર કહે રે, પાંચે કાળ જેને વશ કર્યા,
તે તો ભરી ભરી ને મૂકે પાયે રે,
સદ્‌ગોર સારથી જેણે કીયા,
તે જીવ અમરાપુર જાએ રે... (૧૦૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; દુનિયા દુરિજન દૂર કરી,
જો અંતર હરિ શું લાએ રે,
જ્ઞાન દિપક લઈ હાથમાં,
પિયુ દર્શન મંદિરે જાએ રે... (૧૦૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; દુનિયા માંહે ઘુમ્યા કરે,
એનો જરા ન બુજે ભેદ રે,
સૂની તો પૂજે પ્રતિમા,
ભાઈ વિત્યા તે વાંચે પુરાણ રે... (૧૦૪)

સદ્ગોર કહે રે; દુનિયા દોડાદોડ બહોત કરે,
અને દર્શન ના પાવે તોએ રે,
ઉજ્જડ ઘર જઈ ઊતારે,
ત્યાં ભોજન ન દેવે કોઈ રે... (૧૦૫)

સદ્ગોર કહે રે; સત્ય કી વાટે શોધીએ,
જીસ વાટે હરિ ગયા હોએ રે,
કાન ગાતા વાતા વાંસળી,
તે ગોકુળ મૂકી જ્યાં હોએ રે... (૧૦૬)

સદ્ગોર કહે રે; એ સાચી વાટે શોધીએ,
ચાલ્યા હોય હરિ જીસ વાટ રે,
જોતાં જોતાં હરિ લીજીએ,
પાવે તો નેહડા ઘાટ રે... (૧૦૭)

સદ્ગોર કહે રે; પગલે પગલે શોધીએ,
એ જ લીજીએ શુદ્ધ વાટ રે,
સત્ય વિના જે જે દોડીયા,
સો તો પડીયા ચોરાસી ઘાટ રે... (૧૦૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; વેળા તો આવી વખડી,
હવે ચેતો ને ચેતણહાર રે,
આપ રાખો તમે આપ શું,
ભાઈ સત્ય ચલના ખાંડા ધાર રે... (૧૦૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; સત્ય તો શૂળી પર નાચના,
એ ખેલે તો ખેલણહાર રે,
સામી તે અણી એ ધસના,
ભલકા બી હોવે પાર રે... (૧૧૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; કોલ હમારા સાચ હે,
જેને સાચે મને પત આયે રે,
ફરી ફરી નહિ અવતારે,
એકોતેર સો સાથે જાયે રે... (૧૧૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; ગઈ ગઈ વાતો જે કરે,
પણ જરા ના બુઝે ભેદ રે,
એમ ચારે જુગે જીવ ભૂલીયો,
તે તો સત્ય કહે ગોર વેદ રે... (૧૧૨)

સદ્ગોર કહે રે; સદ્ગુરુ સાચા તે તો કહીએ,
જેણે કાગળનાં કીધાં જહાજ રે,
બાર કરોડી માની લીધા,
ચોવીસ ને રાખ્યા બાજ રે... (૧૧૩)

સદ્ગોર કહે રે; પ્રત્યક્ષ ઊગ્યા ભાણ રે,
તો ભીતર ચાંદરણા હોએ રે,
સોળ કળાનું અજવાળીયું,
તેની બુઝે રસાયણ કોએ રે... (૧૧૪)

સદ્ગોર કહે રે; કલિયુગ આવ્યો વખડો,
અને વેળા તે વહી વહી જાએ રે,
પેટ સામી કોઈ પ્રિત નહિ,
કોઈ કેને ન દેવે કાંએ રે... (૧૧૫)

સદ્ગોર કહે રે; કલિયુગ માંહે કોઈ થર નહિ,
એ તો થર નહિ નિર્વાણ રે,
પણ થર વિના જે ચલના,
તે તો માર ખાશે મેદાન રે... (૧૧૬)

સદ્‌ગોર કહે રે; રસાયણ સારી સત્યકી,
અને સત્ય સું ચાલ્યા જાઓ રે,
પણ સત્ય વિના જે ચલના,
તો બહુ બહુ ફેરા ખાઓ રે... (૧૧૭)

સદ્‌ગોર કહે રે; કલિયુગ માંહે અથર્વવેદ હે,
અનો થાર નાહિ સાંસાર રે,
જે વેદનો વાચકે ચાલીયા,
તો તારીનો ઉતાર્યા પાર રે... (૧૧૮)

સદ્‌ગોર કહે રે; પાંચ કરોડ કર્તા યુગે તર્યા,
જે હોળીએ સિંચાણા આપ રે,
તોણે સદ્‌ગોર પૂરા સેવીયા,
જેણે મન સું ન ખાધી થાપ રે... (૧૧૯)

સદ્‌ગોર કહે રે; ત્રેતા એ હરિચંદ્ર આવીયા,
તો સીધ્યા કરોડી સાત રે,
સતીયા એ સેવ્યા સ્વામી એક મના,
તો કરતા સત્યની વાત રે... (૧૨૦)

સદ્‌ગોર કહે રે; દ્વાપર યુગે નવ કરોડ તાર્યા,
જયાં પાંડવે ગળાવી દેહ રે,
તેણે સત્ય રાખ્યા આપણા,
હરિ શું છાના રાખ્યા નેહ રે... (૧૨૧)

સદ્‌ગોર કહે રે; કલિયુગે સદ્‌ગોર બ્રહ્માજી આવીયા,
અને તાર્યા તે કરોડી બાર રે,
જેને સાચા સદ્‌ગોર સેવીયા,
તે તો ઊતરી ગયા ભવ પાર રે... (૧૨૨)

સદ્‌ગોર કહે રે; અમે આવ્યા બ્રહ્મલોકથી,
અને દેખંતા ભુવન સાત રે,
રંગ ભોગ પદ ત્યાં બહુ મળે,
પણ નહિ કોઈ અમર જાત રે... (૧૨૩)

સદ્‌ગોર કહે રે; સોના સુવર્ણ પૂતળી,
દીસે તો ઝાકમ ઝોળ રે,
પિયુ પાયા જેણે પ્રેમશું,
પામ્યા તે અમર માહોલ રે... (૧૨૪)

સદ્‌ગોર કહે રે; સદ્‌ગોર સહ દેવ મુખે બોલીયા,
તમે સુણો મુનિવર વીર રે,
સદ્‌ગોર વચન પૂરાં જેણે સેવીયાં,
તો સુફલ પાયા સધીર રે... (૧૨૫)

અગોચરી

(ભજન)

પોલાં સારજયા સ્વામીએ સાત્,
સાત્ કેડે સારજયા દત્ત,
દત્ત કેડે સારજી ક્ષમા,
ક્ષમા કેડે સારજી ગજા,
ગજા કેડે સારજયો શેષનાગ,
શેષનાગ કેડે સરજયો ધબળો ધોરી,
ધબળા ધોરી કેડે સારજી રાઈ,
એની પોરે થઈ મૂળ મંડાઈ.
સુણો અગોચર સ્વામી...
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
શેમાંથી તામે સારજયું સાત્ ?
શેમાંથી તામે સારજયું દત્ત ?
શેમાંથી તામે સારજી ક્ષમા ?
શેમાંથી તામે સારજી ગજા ?

શેમાંથી તમે સરજ્યો શેષનાગ ?
શેમાંથી તમે સરજ્યો ધબળો ધોરી ?
શેમાંથી તમે સરજી રાઈ ?
કઈ પેરે થઈ મૂળ મંડાઈ ?
સુણો અગોચર સ્વામી...
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
સંતોષ માંહેથી સરજ્યું સત્,
દયા માંહેથી સરજ્યું દત્ત,
ખૂબી માંહેથી સરજી ક્ષમા,
શરીર માંહેથી સરજ્યો શેષનાગ,
ધરમ માંહેથી સરજ્યો ધબળો ધોરી,
રેખા માંહેથી સરજી રાઈ,
એણે પેરે થઈ મૂળ મંડાઈ,
સતી હોય તેને સતી જ કહીએ,
સતીએ સરજ્યા જોગી જતી,
સતોથી સતીએ રાખ્યો શીલ,

સતો શૂરો રણમાં લડે,
સતો શૂરો દેવે દાન,
સતો લેવાય સાહેબનું નામ,
એક સત્ તો સાત શીલ જેવું,
સત્‌ની સંગત આપણે લેવી.
સુણો અગોચર સ્વામી...
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
સાત શીલ તો કીયાં કીયાં ?
સ્વામી સુણો અગોચર,
તો વાતનો તો દઉં ઉત્તર,
પહેલું શીલ એ ચાલતા નમ્યા,
બીજું શીલ તો કરવી ક્ષમા,
ત્રીજું શીલ એ સખાવત દાતારપણું કરવું,
ચોથું શીલ એ હરિનું હૃદયે નામ જ ધરવું,
પાંચમું શીલ એ ગત્‌ગંગામાં ન્હાવું,

છઠ્ઠું શીલ એ મંદિરમાં દર્શન કરવા જાવું,
સાતમું શીલ આપણા ધરમને ધાવું,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
સાત શીલ વિના કરશો કેમ,
દયા માંહેથી સારજયું દત્ત,
જેની કોઈ ન જાણે ગત્,
દયા વિના ન સુઝે ધરમ,
દયા વિના શી આપવી શરમ ?
દયા મનમાં એવું ધારે,
દયા આપણો જીવ ઉગારે,
એક દયા તો સો ધરમ જેવી,
દયાની સંગત આપણે લેવી,
સુણો અગોચર સ્વામી...
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
સો ધરમ તો કીયાં કીયાં ?

સ્વામી સુણો અગોચર,
તો વાતનો દઉં ઉત્તર,
સો ધરમ જે એક ધરમે પરણાવે દીકરી,
બાવન ધરમ તોવી એક ક્રિયા,
તેવા સો ધરમનો ભર્યો છે દરીયા,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
સો ધરમ વિના કરશો કેમ,
ખૂબી માંહીથી સારજી ક્ષમા,
ભાર તજી જે પ્રભુનો નામ્યા,
ક્ષમા સારખું નહીં કોઈ ધન,
ક્ષમા સારખું નહીં કોઈ હીર,
ક્ષમા કરે તોનો કહે સાધીર,
ક્ષમાનો ઘેર ખૂબી વસો,
આપો ઝગડો તો અળગો થશે,
એક ક્ષમા તે અડસઠ તીર્થ જેવી,
ક્ષમાની સંગત આપણે લેવી,

સુણો અગોચર સ્વામી...
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
અડસઠ તીરથ કો કીયાં કીયાં ?
સ્વામી સુણો અગોચર,
તો વાતાનો દઉ ઉત્તાર,
પહેલું તીરથ તો માતા,
બીજું તીરથ તો પિતા,
ત્રીજું તીરથ તે જ્યોત પ્રમાણે જાણ,
એ અડસઠ તીરથનું કહ્યું પ્રમાણ,
એ તીરથ કાઢો ગોતી,
તો ચૌદ ભવનમાં કીયું મોટું મોતી,
એ મોતીએ ના જાણવા ફંદ,
ત્યાં સાત સુખ નો નાવે નંદ,
ત્યાં વખાર ભરી બો-ચાર,
એ નંદને પૂછવું હોય તો કાળ રતી મનમાં ન રાખ,
સાત સમુદ્રને બાર રતન તારા તનમાં વસે,

જો એ વસાવવું હોય તો,
તો મોતી સાહેબનું નામ,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
મોતી વિના કરશો કેમ ?
જ્ઞાન માંહેથી સરજી ગજા,
સૌથી મોટી ધરમની ધજા,
જ્ઞાન વિના વાંચે વેદ,
તો જ્ઞાન વિના ન જડે ભેદ,
જ્ઞાન વિના હંસા (જીવ) ન રહે ઠોર,
તો જ્ઞાન વિના ન મળે ગોર,
જ્ઞાન વિના અજ્ઞાની થઈ જઈએ,
તો આવા જ્ઞાન ને કેમ મેલી દઈએ,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
જ્ઞાન વિના કરશો કેમ ?
નેકી વિના ન્યાય ન થાય,
નેકી વિના કોલ આપણો જાય,

નોકી અવર જાતમાં કરે ભલાઈ,
નોકી તે એક સદ્‌બુદ્ધિની સગાઈ,
એક નોકી તે સાત સગપણ જેવી,
નોકીની સંગત આપણે લેવી,
સુણો અગોચર સ્વામી,
અરજ કરું શીશ જ નામી,
એક અરજી તો પૂછું અહીં.
સાત સગપણ તે કીયાં કીયાં ?
સ્વામી સુણો અગોચર તે વાતનો દઉં ઉત્તર,
પહેલું સગપણ જે તારી માળા,
બીજું સગપણ જે સદ્‌ગુરુ પાયા,
ત્રીજું સગપણ જે ધરમ ભાઈ,
ચોથું સગપણ જે કુટુંબ સર્વે સુપાત્રની સગાઈ,
પાંચમું સગપણ જે પ્રેમે સરજ્યું નામ,
છઠ્ઠું સગપણ જે ધરવું ધ્યાન,
સાતમું સગપણ જે એવું કરીએ ઉત્તમ કામ,

અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
સાત સગપણ વિના કરશો કેમ ?
શરીર માંહેથી સરજ્યો શેષ નાગ,
દેહ (શરીર)ના કીધા દોએ ભાગ,
જમણે પાસો સાહેબા વસો,
ડાબો પાસો કાળ જ હશે,
બોતેર કોઠા નવસો નાડી,
કાયા ઘડ (ગઢ)નો સુણો વિચાર,
સોળસો સાંધે રચ્યું શરીર,
હંસારાજા (જીવ) રહે એણી પેર,
બત્રીસ બોલી મુખે વસો,
ત્યાં હજૂરી ચાકર જિભ્યા નારી હશે,
જે જિભ્યા નારી તેને વેદ જ્ઞાનથી વાળી,
હંસરાજા રે નગરનો હુકમ કહીએ,
એક દિન એવું શેર (શરીર) પણ મેલી દઈએ,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,

ધરમ વિના તમે કરશો કેમ ?
ધરમ માંહેથી સરજ્યો ધબળો ધોરી,
ધરમ જીવન એ જાણવું ધબળો ધોરી,
એવા ધરમ ન દઈ મેલી,
ધરમ કરીએ આપણો બોલી,
લઈએ દઈએ આપણે હાથે,
આપો એકલા શેનો મરીએ,
તો સાહેબનો સાથવારો કરીએ,
અલખ નિરંજન બોલ્યા એમ,
મનખા વિના કરશો કેમ ?
આ વાતો તો વિનાવી સાહી,
ખોટીયું તો જાણવી નહીં,
મોત વિના તો મરવું નહીં,
અનો પંચ વારે ત્યાં વરવું સાહી,
સો વાતની કીધી સાહી,
અગોચર તો સંપૂર્ણ થઈ.

• • •

શ્રી સદ્‌ગુરુ વાણી

સદ્‌ગોર બ્રહ્માજીને ઓળખ્યા

સદ્‌ગોર બ્રહ્માજીને ઓળખ્યા, મેં તો સુરતા શું કર્યા પ્રણામ રે,
બ્રહ્મ રસ લાગે મીઠડો, મારા અંગ ઉલટ ન માય રે. સદ્‌ગોર.-૧

જ્યોત પ્રકાશીને તેજ કર્યા, તે તો તેજમાં તેજ સમાય રે,
અખંડ જ્યોત ત્યાં જળહળે, નાભી કમળથી કર્યો વિસ્તાર રે. સદ્‌ગોર.-૨

બાર કળા તો બ્રહ્માજીની કહીએ, મેં તો પ્રત્યક્ષ દીઠા છે તેજ રે,
સોળ કળા વિષ્ણુ નર કહીએ, તે જ્યોતમાં સમાય રે. સદ્‌ગોર.-૩

પાંચ તત્ત્વની કાયા કરી, નવ ખંડમાં કીધા વિસ્તાર રે,
કલિજુગમાં તે ગોરનર આવીયા, સેવકોને દેવા દર્શન રે. સદ્‌ગોર.-૪

ઈંગલા પિંગલા સુક્ષ્મણા, તે તો ચઢીયા ત્રિવેણી ઘાટ રે,
ત્રિવેણી સંગ્રામમાં નાહીએ તો, દસમે પામ્યા છે દર્શન રે. સદ્‌ગોર.-૫

સતરમી કળાના તો તેજ જ્યાં, તે તો પિંડ સ્વરૂપી કહેવાય રે,
દસમે દર્શન તે જઈ મળ્યા, તે તો પામ્યા છે અમર પદ રે. સદ્‌ગોર.-૬

કહે ઈમામશાહ સાંભળો, એમ બોલ્યા છે અમૃતવાણી રે,
સદ્‌ગોર બ્રહ્માને ઓળખ્યા, મેં તો સુરતા શુ કર્યા પ્રણામ રે.

નર નાથના ઘરની ખબર ન જાણી.

નર નાથના ઘરની ખબર ન જાણી, સંસારમાં જીવ ભૂલ્યા રે, ટેક.
પાંચ તત્ત્વકા મહેલ બનાયા, ત્રિગુણ કીધા પ્રકાશ રે,
સંસાર સાગર મહાજળ ભરીયા, પ્રાણી તેના માંહે બુડો રે.

નાભી કમળથી દમ ઊઠત હૈ, સ્મરણ શ્વાસ ઉશ્વાસ રે,
શિવશક્તિ કા મેળા કરના, બંકનાળ રસ પીના રે.

બંક નાળનો માર્ગ વાંકો, ચઢે જો વીરલા કોય રે,
જેને સદ્‌ગોર પૂરા મળીયા, સોહી ઘરમાં જાવે રે.

ગંગા યમુના દો દિશ વહેતી, વચમાં ભાગ સરસ્વતી કા,
ત્રિવેણી ઉપર સ્નાન કરના, સૂનમાં ધુન લગાઈ રે.

ગગન મંડળમાં ગેબી ગુપત હે, અનહદ વાજાં વાગે રે,
ભ્રમર ગુફાના ઘાટ માંહે, અવિચળ વસ્તુ જડી રે.

કહે ઈમામશાહ સુણો વીરાભાઈ, રેણી દિવસ જાગો રે,
સ્વર્ગ ભુવનમાં તે નર જાશે, જનમ મરણ મટી જાશે રે.

દિલ તું ક્યા દેખત હૈ દૂર

દિલ તું ક્યા દેખત હૈ દૂર, હૃદયમાં ધણી છે હાજરા હજુર - ટેક.
લિખા લેખ સો નહીં મિટને કા, કયા મરતા ઝૂર ઝૂર,
ખબર વિના કૈં નર ખપ ગયે, માયાથી મજબૂર. - દિલ તું. - ૧

ગુરુ વિના જ્ઞાન કથે બહુ તેરા, ભેદ ન સમજે અબુજ,
તુહી તુહી તો હરદમ બોલો, ભિતર હૈ ભરપૂર. - દિલ તું. - ૨

નાભી કમળસે નેહ લગાવો, સૂરત નૂરત મજબૂત,
શ્વાસ ઉશ્વાસ શબ્દકુ પકડો, મીટે જન્મકી ભૂલ. - દિલ તું. - ૩

પ્રેમ પિયુસે પીવો પ્યાલા, કેફ ચઢે ચકચૂર,
ઉલટા સુલટા જઈ અસમાના, સૂનમે ઊગા સૂર. - દિલ તું. - ૪

અનહદ્ વાજાં ભીતર બાજે, નિર્મળ વરસે નૂર,
ચંદ્ર સે જ્યોત કરે ચમકારા, અનહદ વરસે નૂર. - દિલ તું. - ૫

આરે કાયામાં ખુલી કલીયાં, કંઈક હજાર ભરપૂર,
માયા કે માંચ ન્યારો કે ન્યારોં, જળમાં કમળનું ફૂલ-દિલ તું. - ૬

કહેત ઈમામશાહ પ્રભુને ભજી લ્યો, દીધેલ વચન કરોને કબૂલ,
જબ પાલનકી ચાવી પાવે, એ વસ્તુ છે અમૂલ દિલ તું. - ૭

॥ સદ્‌ગુરુ સ્તુતિ ॥

સદ્‌ગુરુતણી બલિહારી છે,
અખંડ જ્યોત બહુ પ્યારી છે.
અધમઓધારણ પતિત પાવન,
તારી લીલા ન્યારી છે.
દેહી છતાં વિદેહી જેવા,
નિરંજન નિરાકારી છે.
જ્યોત જગાવે, તિમિર ભગાવે,
વ્યોમ તણા વિહારી છે.
સેવક કહે સદ્‌ગુરુ તણી સેવા,
આનંદ મંગલકારી છે.

ઘેર ઘેર વાંચવા અને વસાવવા લાયક

સદ્ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજની દિવ્ય વાણી આધારિત સત્પંથ પ્રકાશન સમિતિ દ્વારા પ્રકાશિત થતાં સતપંથ ધર્મના તાત્ત્વિક અને સાત્ત્વિક ધાર્મિક સાહિત્ય

(૧) શ્રીમદ્ દશાવતાર ગ્રંથ
(૨) શ્રી સત્પંથ નવનીત
(૩) યજ્ઞવિધિ (અથર્વવેદ આધારિત)
(૪) સદ્ગુરુ શ્રી ઈમામશાહ મહારાજ જીવન વૃત્તાંત
(૫) ભાભારામ સુબોધ ભાગ-૧ અને ભાગ-૨
(૬) પ્રેમપાઠ
(૭) મન ચિંતામણી
(૮) મન ચિત્તવરણી
(૯) અમૃતવાણી
(૧૦) યોગવાણી
(૧૧) સતપંથ ધર્મદર્શન
(૧૨) ભૂમિદાગ માર્ગદર્શિકા
(૧૩) નિત્ય પ્રાર્થના પાઠ (ગુજરાતી)
(૧૪) નિત્ય પ્રાર્થના પાઠ (હિન્દી)
(૧૫) ઉત્તમ અમૃતધારા
(૧૬) આત્મજ્ઞાન પ્રકાશ
(૧૭) સ્મૃતિગ્રંથ
(૧૮) એવા ગુરુને નમે શીશ (પ.પૂ. આદ્ય જગદ્ગુરુશ્રી કરશનદાસજી મહારાજ જીવન વૃત્તાંત)
(૧૯) બાળમંડળ માર્ગદર્શિકા
(૨૦) મંત્ર લેખન બુક
(૨૧) સદ્ગુરુ વાણી (કેસેટ ભાગ ૧ થી ૧૫)
(૨૨) સદ્ગુરુ વાણી (સી.ડી. કેસેટ)
(૨૩) વી.સી.ડી. કેસેટો
(૨૪) સત્સંગ પ્રવચન કેસેટો